

III PANGASEKTORI STABIILSUS JA RISKID

PANGATURU STRATEEGILINE ARENG

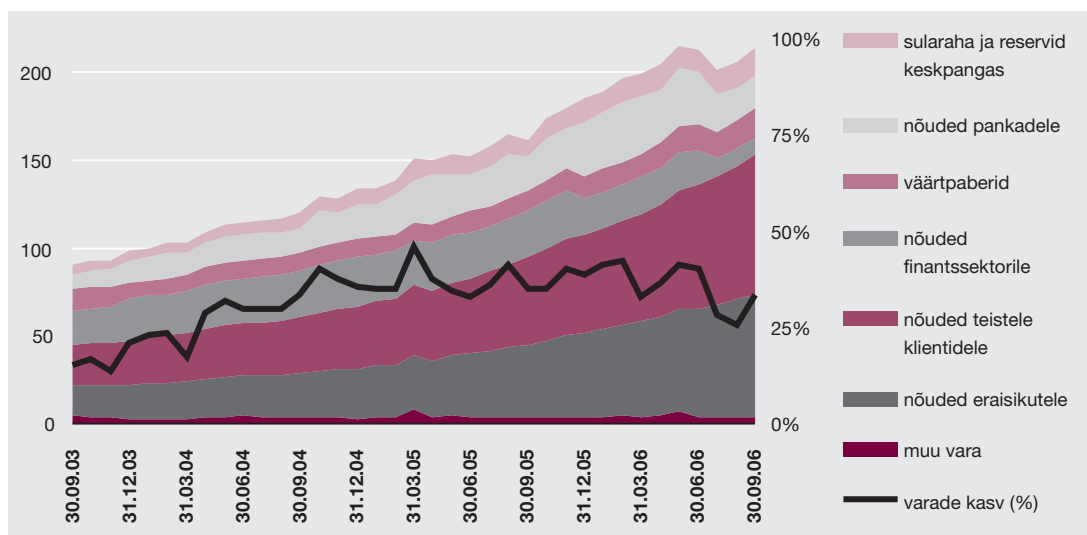
2006. aasta septembri lõpus tegutses Eesti pangaturul seitse Eestis krediidasutuse tegevusloa saanud ettevõtet ning **seitse Euroopa Liidu liikmesriigis litsentseeritud krediidasutuse filiaali**. Neljal välisriigi krediidasutusel oli Eestis oma esindus ning üle 120 välisriigi krediidasutuse oli esitanud avalduse pii-riüleste pangateenuste osutamiseks.

Pankade turuosade jaotus ei ole tiheda konkurentsi juures samas oluliselt muutunud. Üle 95% Eestis väljastatud laenude ja liisingfinantseerimise kogumahust jaguneb jätkuvalt nelja suurema turuosalise vahel. Samades krediidasutustes on hoiustatud ka üle 95% Eestis deponeeritud hoiustest.

Kuigi Eestis litsentseeritud pankade ning siin tegutsevate välispankade filiaalide koondlaenuportfelli mahu aastakasv püsis ka III kvartali lõpus endiselt üle 50%, suurenes pangasektori varade maht aastaga vaid kolmandiku võrra grupisiseste finantseerimisskeemide

ümberkorralduse tõttu¹ (vt joonis 3.1). Sellest tulevalt on pankade nõuete hulgas taas kasvanud residentidele väljastatud laenude osakaal. Nõuete hulgas mitteresidentide vastu olid septembri lõpus suurima osakaaluga nõuded Saksamaa krediidasutuste vastu, osatähtsusest järgnesid Läti ja Leedu tütar-ettevõtted (vt joonis 3.2). Nõuded teiste mitteresidentide klientide vastu on kokku siiski suhteliselt mõ-dukad – alla 5 miljardi krooni. Sealhulgas on suurima osatähtsusega nõuded Venemaa ettevõtete vastu – ligi 1 miljard krooni.

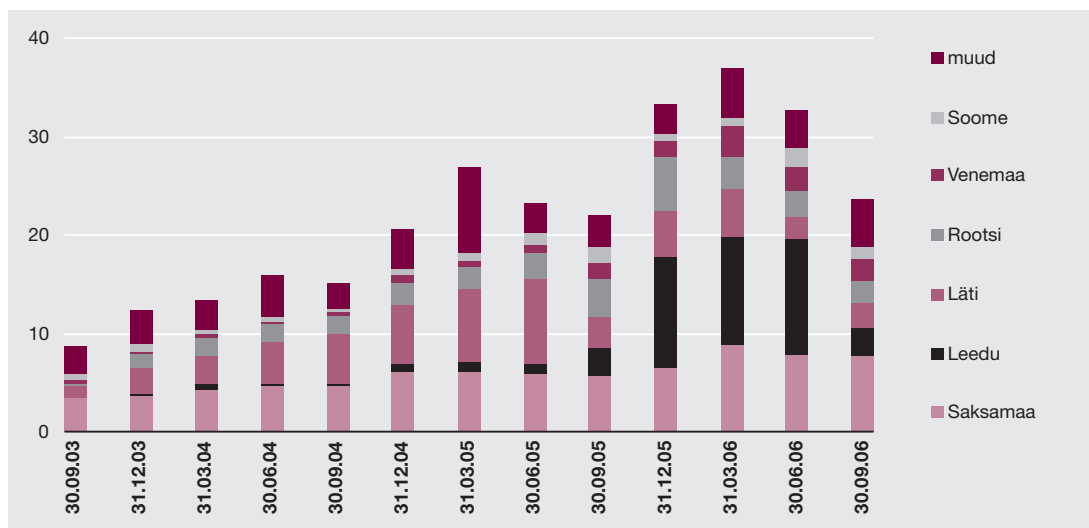
Finantseerimisportfelli kiiret kasvu on jätkuvalt aidanud suurel määral rahastada emapankade vahendatud ressursid. Lisaks on pankade finantseerimisportfellide kasvu toetanud ka otse klientidelt kaasatud vahendite kasvutempo püsimine üle 30% ta-seme (vaatamata vahepealsele langusele). Nii moodustas institutsionaalne välislaenamine² III kvartali lõpus pankade kohustustest 39%. Kliendihoiuste osakaal on taas kasvanud ligikaudu 55%ni (vt joonis 3.3).

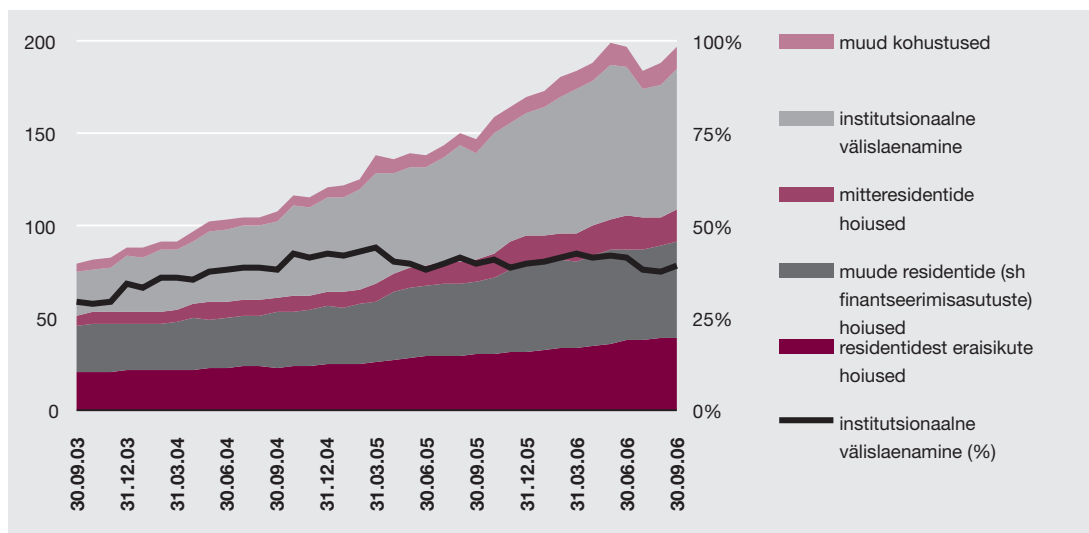
Joonis 3.1. Pangasektori koondvarad (mld kr)

¹ Vähendati ressursi vahendamist tütarpankadele.

² Teistelt pankadelt kaasatud hoiused ja laenud, emiteeritud väärtpaberid ja allutatud kohustused.

Joonis 3.2. Pankade laenuportfellide jaotus klientide residentsuse järgi (k.a krediidiasutused; mld krooni)

Joonis 3.3. Pangasektori kohustused (mld kr)

Seega on finantseerimisskeemide ümberkorralduste tõttu mitteresidentidest tütarpankade bilansiline seotus siinse pangasektoriga mõnevõrra vähenenud. Samas on pangasektor endiselt tihedalt seotud emapankadega, seda nii juhtimiskorralduse kui emapankade vahendite suure osakaalu kaudu.

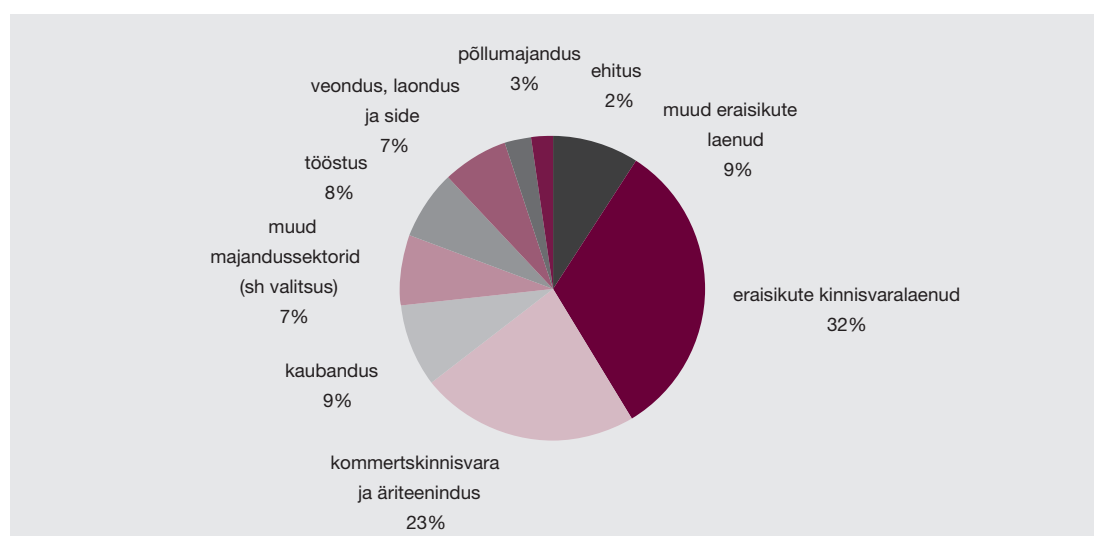
VARADE KVALITEET

Pangasektori laenuportfellide riskisust võib ühest küljest pidada viimastel perioodidel pigem vähenenuks, kuivõrd suurenenud on tagatud laenude osatähtsus. Samas on jätkunud riskide kontsentreerumine. Seega on järjest tähtsam, et laenuandmisel hinnataks kliendi tulevast laenuteenindamisvõimet olulisemaks kui tagatise hetke turuväärtust ning et pankade omavahendid võimaldaksid tulla toime ka tänasest suurema probleemsete laenude osakaaluga.

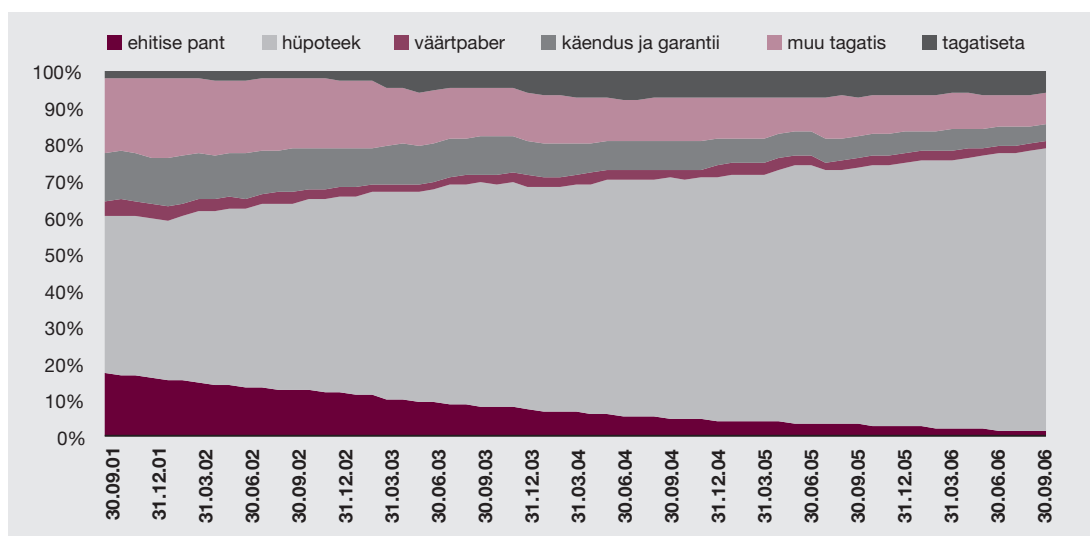
Eestis väljastatud laenude ja liisingu koondportfelli aastakasv ületas 2006. aasta III kvartali lõpus jätkuvalt 50% ning maht lähenes 183 miljardile krooni-

le. Kui ettevõtetele antud laenude mahu aastakasvu tempo jäi ka viimasel poolaastal alla 50%, siis eraisikutele väljastatud laenude maht kasvas endiselt kiiresti. Suve alguskuudel aastakasv küll pisut aeglustus, kuid püsis siiski üle 60%. Viimase kuue kuu jooksul kasvas eraisikutele väljastatud laenude maht enam kui 16 mld krooni võrra.

Kinnisvara soetamise, arendamise või renoveerimisega seotud laenude osakaal pankade laenuportfellides on jätkanud kasvu (vt joonis 3.4). Eraisikute poolt kinnisvara soetamiseks või renoveerimiseks võetud laenude osakaal ületas III kvartali lõpus 32%. Kommerts-kinnisvaraga seotud laenude ning liisingfinantseerimise osatähtsus suurenes 17%ni. Jätkuvalt on kasvanud ka kinnisvara osatähtsus pangalaenude tagamisel – III kvartali lõpuks oli ehitise pandi või hüpoteegiga tagatud laenude osakaal peaaegu 80%. Tagatiseta laenud moodustasid vähem kui 6% kõigist pangalaenudest (vt joonis 3.5). Eraisikutele antud tagatiseta (tarbimis)laenude osakaal on seejuures kasvanud 2,7%ni. Hinnanguliselt ligi kolmandik eraisikute tarbimislaenudest on tagatud kinnisvaraga.

Joonis 3.4. Pankade ja liisinguettevõtete finantseerimisportfell (sisuga 30.09.06)

Joonis 3.5. Pangalaenu tagatised

Vaatamata kasvanud laenu teenindamiskuludele³ on **klientide laenu teenindamisvõime püsinud soodsa majanduskeskkonna tingimustes jätkuvalt hea** (vt joonis 3.6). **Üle 60 päeva viivises olevate laenu** osatähtsus mittefinantssektorile antud laenu hulgas on pankade koondarvestuses püsinud 12 kuu keskmisel tasemel ehk 0,3% juures. Ehkki laenu kahjumite kattereserv on mõnevõrra kahtanenud⁴, on viivislaenu kaetus allahindlustega ikka veel küllaltki suur. III kvartali lõpus oli laenu kahjumite kattereserv 40% ehk ligi 200 miljoni krooni võrra suurem kui üle 60 päeva viivises olnud pangalaenu maht.

Majandussektorite lõikes on aga koos nn tarbimislaenu mahu kasvuga jätkanud kasvu ka tarbimise eesmärgil võetud laenu mittetähtaegne tasumine. Septembri lõpus ulatus tagasimaksetähtaega üle 60 päeva ületanud tarbimislaenu osakaal pankade koondarvestuses ligi 2%ni⁵ (vt ka joonis 3.7).

Tarbimislaenu kvaliteedi mõningane halvenemine kajastub ka pankade hinnangutes erisikute tagatiseta laenule: klassi "korras" kuuluvaks hinnati septembri lõpus 96% erisikute tagatiseta laenudest (peaaegu 1 pp vähem kui kuue kuu eest). Kogu laenu portfelli suhtes aga on pankade hinnangud muutunud viimasel poolaastal pigem positiivsemaks.

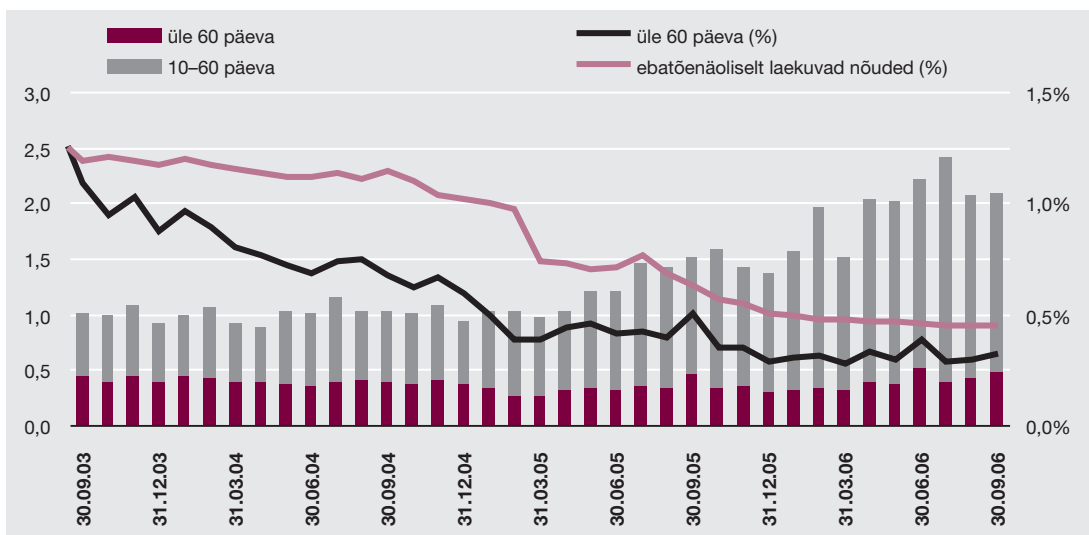
KAPITALI ADEKVAATSUS

Eesti Pank otsustas alates 2006. aasta 1. märtsist tõsta Eestis litsentseeritud pankade riskivarade arvestamisel Eesti residentidele väljastatud eluasemelaenu puhul riskikaalu seniselt 50%lt 100%le. See on oodatult toonud kaasa pankade kapitaliseerituse kasvu. Pankade kõrgem kapitaliseeritus ei ole aga tingitud laenu portfelli kasvu aeglustumisest, vaid gruppide sisemiste finantseerimisskeemide ümberkorraldamisest ning täiendavate omavahendite kaasmisest.

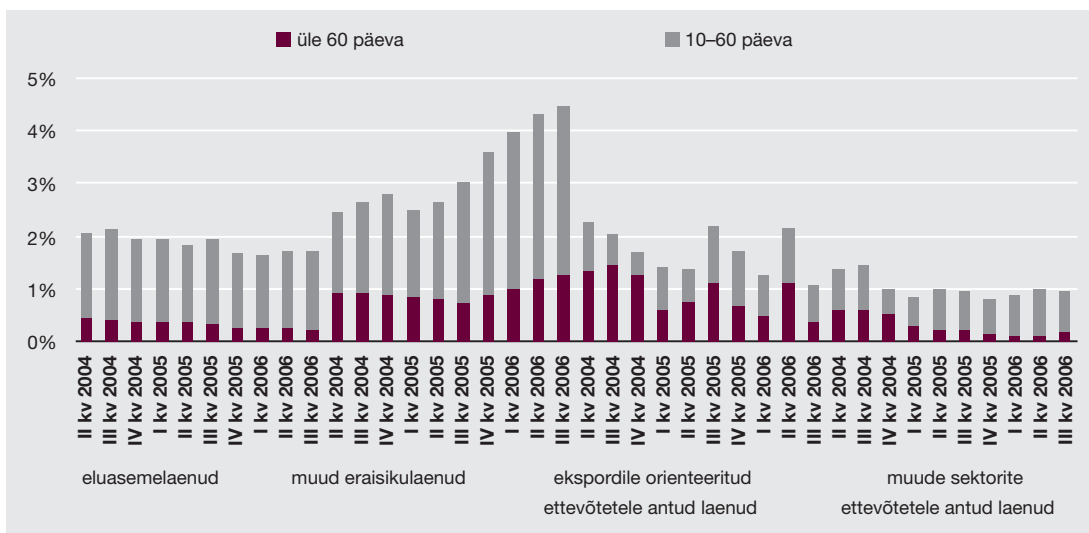
³ Eestis on valdav osa pangalaenudest väljastatud ujuva intressimääraga, mistõttu baasintressimäär tõusu tõttu on suurenenud ka intressimaksed.

⁴ Mh raamatupidamis põhimõtete muutuse tõttu.

⁵ "Muude erisikulaenu" koondnäitaja on madalam tulenevalt õppelaenu paremast kvaliteedist.

Joonis 3.6. Viivislaenude maht (mld kr; vasak telg) ja viivislaenude ning ebatõenäoliselt laekuvaks hinnatud nõuete osatähtsus pankade laenuportfellis (parem telg)

Joonis 3.7. Viivislaenude osakaalu muutused majandussektorite lõikes (3 kuu keskmine)

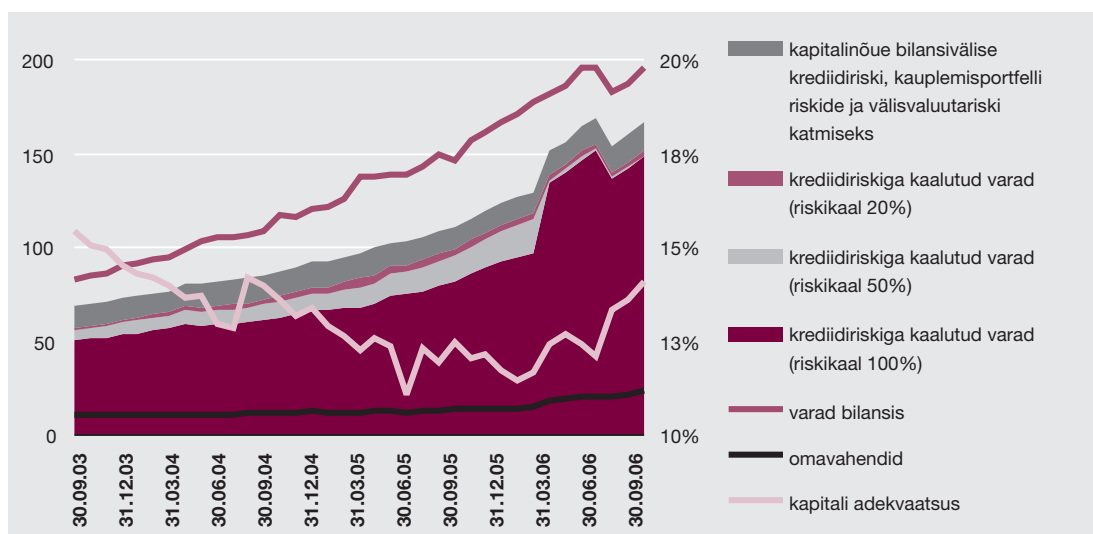
Kuigi finantseerimine on kasvanud jätkuvalt kiiresti, on **pankade riskivarad suurenenud** koondarvestuses I kvartali lõpuga võrreldes vaid 15 miljardi krooni võrra (ligi 10%) 166 miljardi kroonini. Pankade kapitali adekvaatsuse arvestamisel arvesse võetavad **omavahendid** on viimase kuue kuuga kasvanud 25% ehk 4,6 miljardi krooni võrra 23,4 miljardi kroonini (vt joonis 3.8).

Riskivarade struktuur ei ole viimastel perioodidel siiski kuigivõrd muutunud – ligi 98% riskivaradest tuleneb jätkuvalt krediidiriskiga kaalutud bilansilistest ja bilansivälistest varadest. Samas on muutunud pankade omavahendite struktuur – kasvanud on teise taseme omavahendite osakaal (vt joonis 3.9). Kui möödunud aasta septembris moodustasid allutatud kohustused (kuuluvad teise taseme omavahendite hulka) esimese taseme omavahenditest ligikaudu 10%, siis 2006. aasta septembris oli see näitaja üle 40%. Allutatud kohustuste osatähtsuse edasist kasvu piirab aga seadusesäte, mille kohaselt ei tohi teise taseme omavahendite hulka arvatud allutatud kohustuste ja eelisaktiivate summa ületada 50% esimese

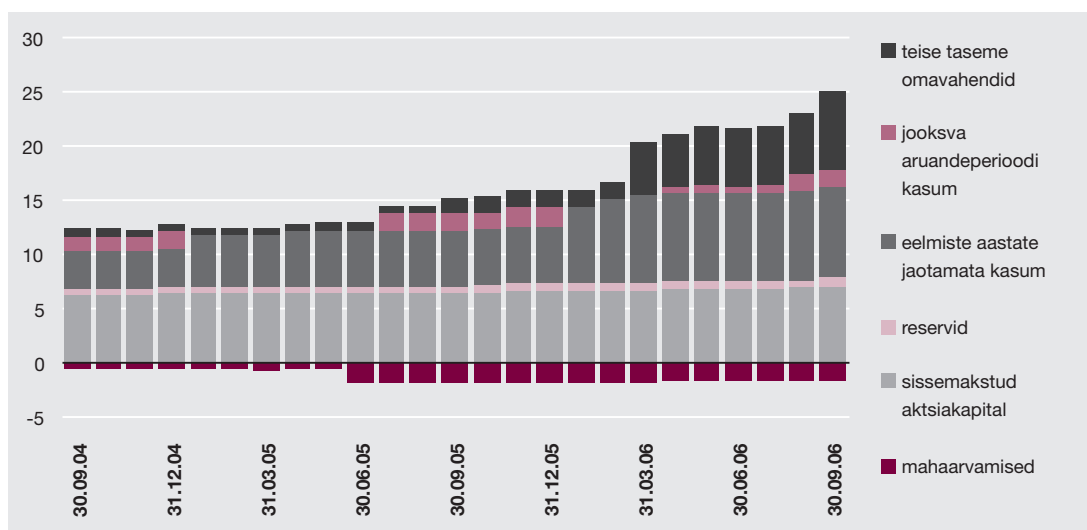
taseme omavahenditest. Samuti on suuremad pangad omavahendite hulka arvanud juba ka olulise osa jooksva perioodi kasumist. Seetõttu on piiratud pankade võimalus suurendada omavahendeid jooksva perioodi kasumi auditeerimise ning seejärel omavahendite hulka arvamise teel.

Koondarvestuses on pankade kapitaliseeritus ning ka laenukahjumite absorbeerimisvõime jätkuvalt kasvanud, ulatudes septembri lõpus 14,1%ni (märtsi lõpus 12,4%). Seevastu pankade lõikes erineb kapitaliseeritus märkimisväärselt: pankade hulgas oli madalaim kapitaliseerituse näitaja septembri lõpus 10,7% (vt ka taustinfo “Pankade kapitaliseeritus” lk 53).

Edasise arengu osas võib siiski eeldada, et mitte-residentsed emapangad on jätkuvalt huvitatud Eestisse täiendavate omavahendite paigutamisest senikaua, kuni omavahendite tulukus Eesti turul ületab alternatiivsete investeerimisvõimaluste tulukust ning sinne riski-tulu suhe on nende hinnangul aktsepteeritav.

Joonis 3.8. Pankade riskivarade struktuur ja omavahendid (mld kr)

Joonis 3.9. Pankade omavahendite struktuur (mln kr)

PANKADE KAPITALISEERITUS

Kuigi viimastel perioodidel on nii pankade kui ka pangagruppide laenude aastased netoallahindlused püsinud sektori koondarvestuses aasta keskmisest laenuportfellist madalamad kui pool protsenti, on pangasektori jätkusuutliku toimimise seisukohalt oluline pankade võime tulla toime ka tänasest ebasoodsama majanduskeskkonnaga mõjudega.

Pankade 2006. aasta III kvartali lõpu andmed näitavad, et võrreldes I kvartali lõpuga oli pankade laenukahjumite kandmise võime koondarvestuses parem kui 2006. aasta I kvartali lõpus, kuid kapitaliseeritus erines pankade lõikes märkimisväärselt. Kui I kvartali lõpus oleks pankade koondarvestuses kapitalinõude täitmine muutunud problemaatiliseks pangalaenude enam kui 4%se täiendava allahindluse korral, siis III kvartali lõpus oleks sektori koondnäitaja pangalaenude enam kui 6%se

allahindluse puhul langenud alla nõutava miinimumtaseme (10%). Samas tekiks esimesel pangal, kelle kapitali adekvaatsuse näitaja oli septembri lõpus 10,7%, probleeme nõude täitmisega juba pangalaenude enam kui 1%se ühekordse lisaallahindluse puhul. Kapitaliseerituse tasemelt järgmise panga normatiivse näitaja viiks alla 10% taseme laenude enam kui 2%ne täiendav allahindlus.

Pankade poolt hiljuti läbi viidud eluasemelae-nuportfelli tugevusanalüüs näitas, et baasintressimäära 1–2 protsendipunktilise kasvu mõju pankade eluasemelaenude portfelli kvaliteedile oleks suurem kui mõju, mille põhjustaks töötuse kasv viimase paari aasta rekordtasemeni. Samuti selgus analüüsist, et makseraskustesse sattumise tõenäosus on viimase aasta jooksul väljastatud laenude puhul 1–2 korda suurem kui varem väljastatud laenude puhul.

LIKVIIDSUS

Pankade rahastamine

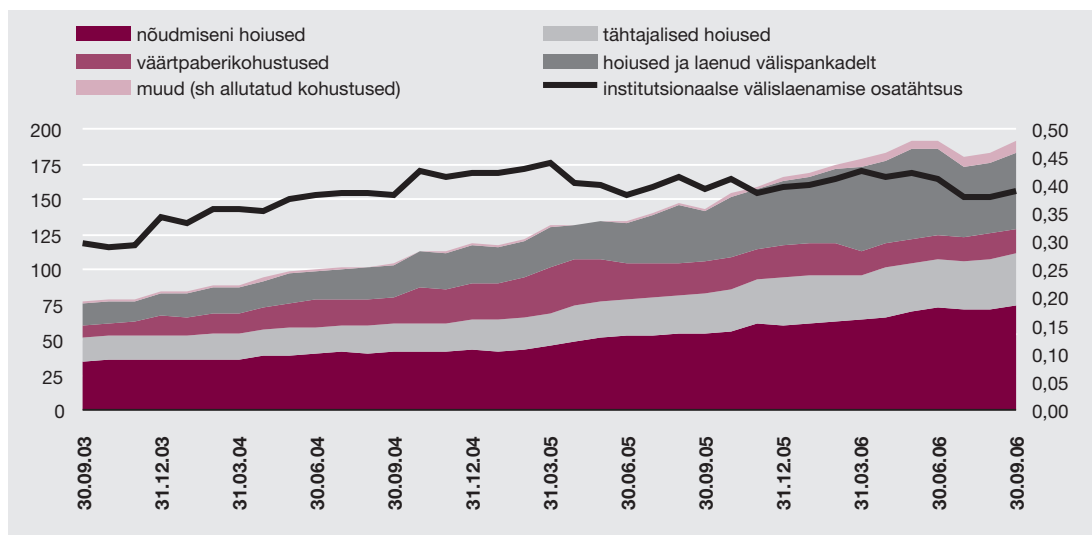
Pankade rahastamise struktuuri on mõjutanud grupisest finantseerimisskeemide ümberkorraldamine ning kapitali adekvaatsuse määrase muudatustest ja riskivarade kiirest kasvust tingitud täiendavate omavahendite kaasamine.

2006. aasta esimesel poolel kasvas **välispankadelt kaasatud ressursside** osatähtsus pankade kohustuste struktuuris veelgi. Grupisest finantseerimisskeemide ümberkorraldamisega vähendati juulis oluliselt tütarettevõtete finantseerimist Eesti pangasektori kaudu⁶. Seetõttu kahanesid 2006. aasta juunis ja juulis võlgnevused välispankadele enam kui viiendiku võrra (vt joonis 3.10). Muudatuste mõju pangasektoriga võib pidada positiivseks, kuivõrd see seab pangasektori rahastamise ühesemalt kohaliku majandusega ning vähendab lähiriikidega seotud riske.

Seetõttu ei olnud ka **institutsionaalse välislaenamise** osakaal kogukohustustes, vaatamata jätkuvalt aktiivsele laenutegevusele, 2006. aasta septembri lõpus eelmise aasta sama perioodiga võrreldes kuigi palju suurem. See on püsinud toonasega võrreldaval 39% tasemel. Pärast muudatuste läbiviimist on välispankade ees võetud kohustuste maht aga taas suurenema hakanud.

Pankade laenutegevuse rahastamiseks on soodsa hinnaga ressursi jätkuvalt pakkunud **kliendihoiused**. Nende aastakasv on möödunud aasta IV kvartali ja käesoleva aasta I kvartaliga võrreldes aeglustunud, kuid püsib üle 30%. Kuigi kliendihoiused on kasvanud, pole tähtajaliste hoiuste osakaal siiski tõusnud. Tähtajaliste hoiuste maht moodustab vähem kui viiendiku kõikidest kliendihoiustest.

Mittefinantssektorile antud laenude maht on kasvanud kiiremini kui kliendihoiused. Seetõttu on ka **lae-**

Joonis 3.10. Kohustuste struktuur (mld kr; vasak telg) ja institutsionaalse välislaenamise osatähtsus kohustustes (%; parem telg)

⁶ Tütarettevõtete ümbersuunatud finantseerimise kogumaht ulatus hinnanguliselt ligikaudu 20 mld kroonini, millest umbes pool jõudis mitteresidentidest tütarettevõtete otse ning ülejäänud panga poolt gruppi kuuluvale finantseerimisasutusele antud laenude kaudu. Mitteresidentidest tütarettevõtete finantseerimist on pärast seda siiski teatud ulatuses jätkanud nii lühiajalise likviidsuse kui ka pikaajaliste ressursside pakkumisega. Septembri lõpus moodustasid nõuded Läti ja Leedu pankadele ligikaudu 2% pankade koguvahenditest.

nuhoiuse suhe⁷ järjest tõusnud, ulatudes 2006. aasta septembris 1,35 tasemele (vt joonis 3.11). Seega finantseeritakse mittefinantssektorit aina vähem kliendihoiuste abil.

Kapitali adekvaatsuse määrase muudatustest tingitud ning hoogsa laenu-tegevusega kaasneva kapitalivajaduse leevendamiseks on pangad suurendanud **allutatud kohustusi**. Nende osakaal kogukohustustes oli 2006. aasta septembriks tõusnud 4%ni möödunud aasta sama perioodi 1%lt.

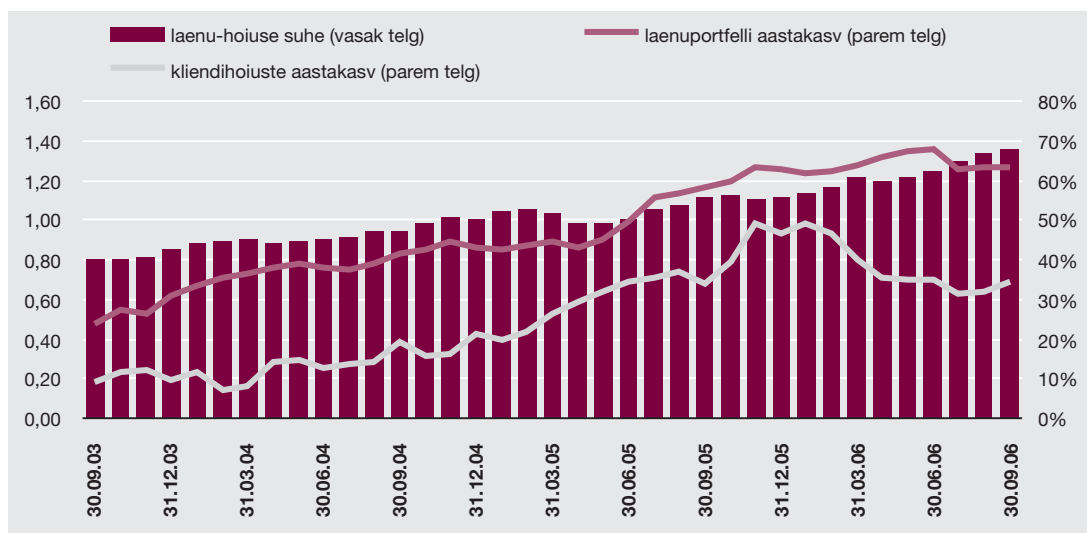
Koos Euroopa Keskpanga baasintressimääradega on tõusnud ka kõikide pankade kaasatavate **ressursside keskmised intressimäärad** (vt joonis 3.12). Muu hulgas on pangad jätkanud tähtajalistelt kliendihoiustelt makstavate intresside tõstmist. Teiste ressursside hindadega võrreldes on aeglasemalt kasvanud teistelt pankadelt kaasatud ressursside keskmine hind, mis on alates 2006. aasta II kvartalist mada-

lam ka seni odavamaks peetud kliendihoiuste keskmisest hinnast.

Likviidsed varad

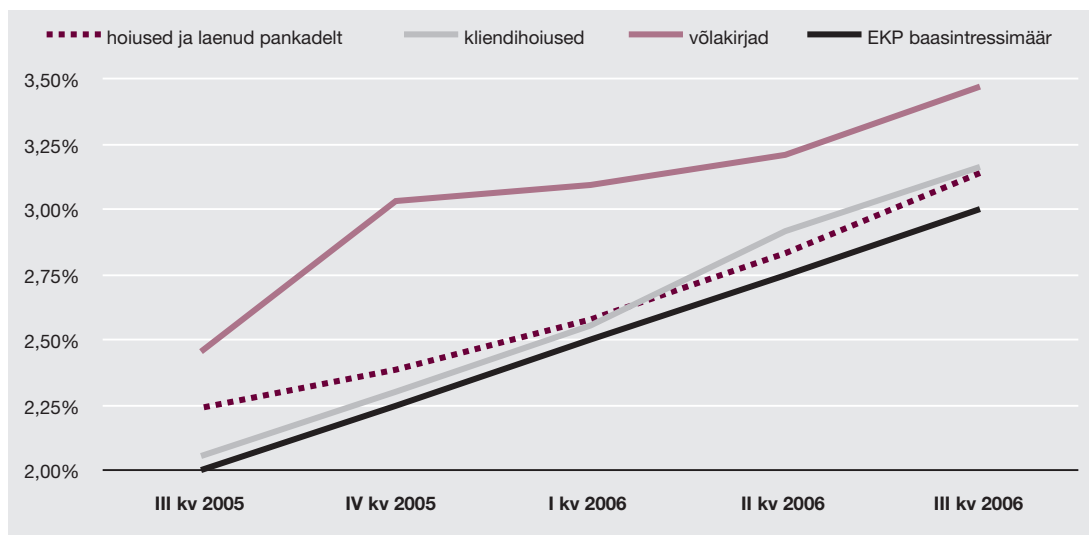
Pankade likviidsete varade olukorda on samuti oluliselt mõjutanud grupisest finantseerimisskeemide muudatused. Kui möödunud aasta lõpus **likviidsete varade osakaal** koguvarades tõusis märgatavalt pankade tütarettevõtete rahastamisega seotud nõuete kasvu tõttu, siis käesoleva aasta juunis nõuded välispankadele vähenesid ning likviidsete varade osakaal taandus 18,6%ni (vt joonis 3.13). Tütarettevõtete rahastamisega seotud nõudeid arvestamata moodustasid likviidsed varad nii 2006. aasta septembri lõpus kui viimase 12 kuu keskmisena hinnanguliselt ligikaudu 17% koguvaradest. See tähendab, et nende maht püsis koguvarade suhtes üsna stabiilne.

Likviidsete varade muutused on mõjutanud ka **jooksvate kohustuste kaetust likviidsete varadega**.

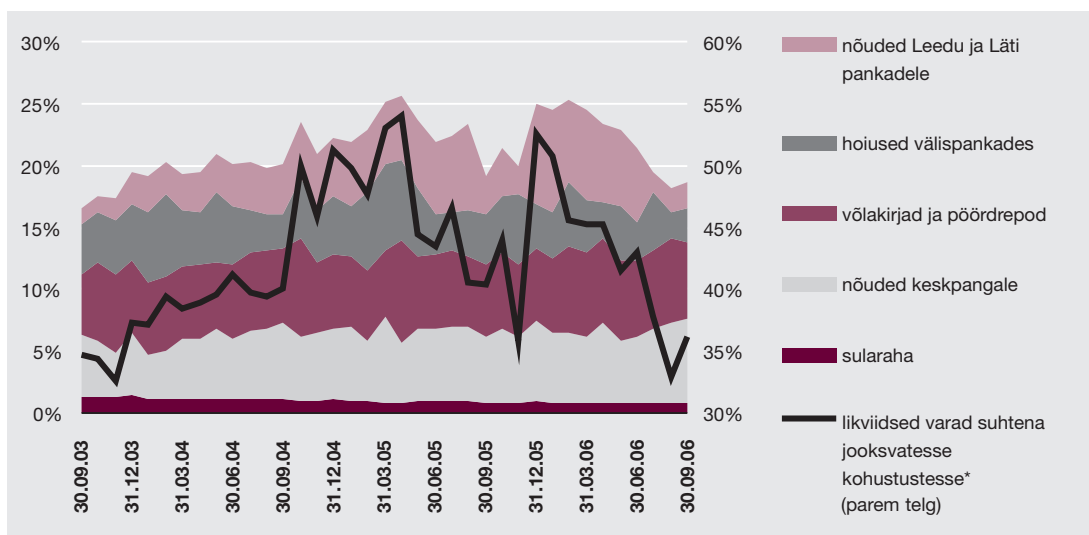

Joonis 3.11. Laenu-hoiuse suhe ja institutsionaalse välislaenamise osakaal kogukohustustes (%)

⁷ Erinevalt eelmisest Finantsstabiilsuse Ülevaatest (mai 2006) on laenuhulgast välja arvatud finantseerimisasutustele antud laenud, kuivõrd tütarettevõtetest finantseerimisasutusi rahastatakse üha enam otse grupi emapankadest.

Joonis 3.12. Kvartali jooksul kaasatud ressursside keskmine kaalutud intressimäär ja EKP baasintressimäär

Joonis 3.13. Likviidsete varade struktuur ja osakaal jooksvates kohustustes (% koguvaredest)

* jooksvad kohustused – järelejäanud tähtajaga kuni üks kuu

See on tütarettevõtete finantseerimisest tingitud nõudeid arvestamata püsinud siiski suhteliselt stabiilselt viimase 12 kuu keskmisel, s.o 33% tasemel (2006. aasta septembris 32%). Seega pole pankade likviidsus eelmise aasta sama perioodiga võrreldes halvenenud.

Eesti Pank tõstis alates 1. septembrist 2006 pankade **kohustusliku reservi nõude** seniselt 13%lt 15%le. See tähendab, et senise 13% asemel peavad pangad 15% ulatuses kohustusliku reservi baasist hoiustama vahendeid keskpangas või omama kõrge likviidsusega väärtpapereid. 2006. aasta septembri andmete põhjal otsustades on pangad uue kohustusliku reservi nõude täitmisega paralleelselt vähendanud nn vabatahtlikke likviidsuspuhvreid. Seega, kuigi kõrge likviidsusega varade osatähtsus likviidsete varade struktuuris on suurenenud, on likviidsete varade kogumaht kasvanud kokkuvõttes vähem kui kohustuslik reserv.

EFEKTIIVSUS JA TULUKUS

Pangasektori kasumlikkuse näitajad kajastavad taas tütarettevõtetelt teenitava tulu suurt osatähtsust pangasektori tuludes (vt tabel 3.1). Nimelt on pankade kasumlikkus alates 2006. aasta II kvartalist alenenud⁸ eeskätt seetõttu, et tütarettevõtetelt teenitud

dividenditulu on olnud väiksem kui varasematel aastatel.⁹ Pangasektori kasumlikkusele on samas avaldanud ootuspäraselt soodsat mõju baasintressimäärade tõus, kuna suurem osa Eestis väljastatud pangalaenudest on ujuva intressimääraga. Nii on **keskmise intressitulu intressi teenivatelt varadelt** 2006. aastal kasvanud. Kuigi ka **intressi kandvate kohustuste keskmine intressikulu** suurenes, on see tulude kasvust siiski väiksemaks jäänud. See kajastub **hinnavahe** ja **puhta intressimarginaali** kasvu jätkumises käesoleval aastal (vt joonis 3.14).

Kui **puhta intressitulu** kasv kiirenes, siis pankade teenitud **puhta teenustasutulu** kasvutempo on aeglustunud. Samuti on kahanenud teenustasude suhe varadesse. Teenustasude suhe intressituludesse on taandunud eelmise aasta III kvartali kõrgeperioodi 54% tasemelt 42%le 2006. aasta III kvartalis ning teenustasutulude suhe keskmistesse varadesse 1%lt 0,9%le (vt joonis 3.15). Osaliselt võib teenustasude kasvutempo aeglustumist seletada raamatupidamis- põhimõtete muutustega¹⁰, ent see ei seleta kogu muutust.

Lisaks intressimarginaalide kasvule on pangasektori kasumlikkust jätkuvalt toetanud kulude kasvu kontrolli all hoidmine ning varade hea kvaliteet. Pangasektori **kulu-tulu suhtarv** oli viimases kahes kvartalis küll

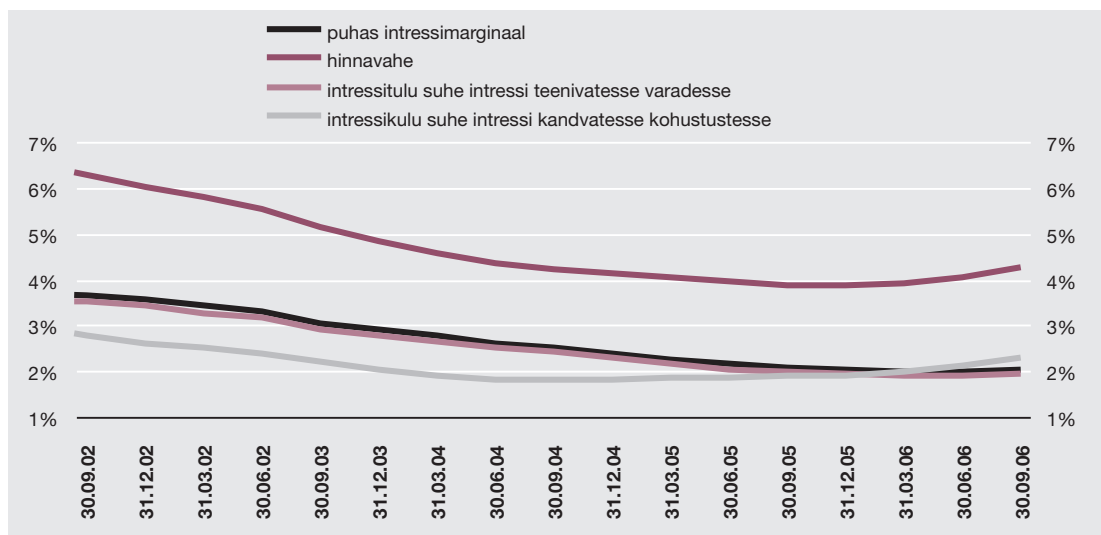
Tabel 3.1. Pankade tulukus soolo arvestuses (%)

	2002	2003	2004	2005	I kv 2006	II kv 2006	III kv 2006
Varade tootlikkus	9,3	7,9	7,4	6,7	6,4	6,0	6,2
Varade tulukus	1,6	1,7	2,1%	2,0	1,9	1,5	1,6
Puhastulukus	16,8	21,7	28,8	29,4	30,3	25,5	25,7
Omakapitali kordaja	7,3	7,9	8,8	9,9	10,1	10,5	10,6
Omakapitali tulukus	14,7	14,1	20,0	21,0	21,3	17,1	18,0
Kulu-tulu suhtarv	61,6	53,0	45,8	45,6	45,0	49,6	48,4
Netointressimarginaal	3,6	2,9	2,4	2,0	2,0	2,0	2,1
Hinnavahe	3,4	2,8	2,3	1,9	1,9	1,9	2,0

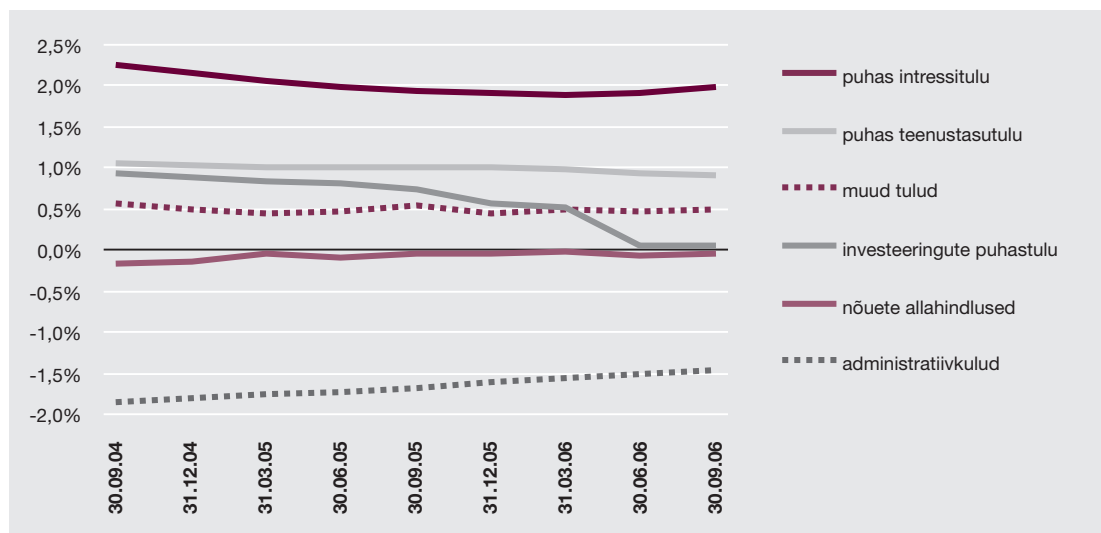
⁸ Libiseva aasta koondnäitajate arvestuses.

⁹ Tütarettevõtted ei maksnud teenitud kasumeid varasemas ulatuses dividendidena välja.

¹⁰ Põhjuseks on efektiivse intressimäära põhimõtte rakendamine, mille puhul oluline osa laenuga seotud teenustasudest amortiseeritakse kogu laenuperioodi peale ning kajastatakse intressituluna.

Joonis 3.14. Pankade puhas intressimarginaal ja hinnavahe kujunemine

Joonis 3.15. Tulud ja kulud liigi järgi (% koguvaradest)

madalamate tulude mõjul kõrgem kui möödunud aasta võrdlusperioodil, kuid samas on kulude suhe koguvaramadesse jätkuvalt vähenenud. Eesti pangasektori kulu-tulu suhtarv (2006. a III kvartalis 48%) on madalam kui Euroopa keskmine näitaja (60%). Võrdlus Põhjamaadega viitab siiski võimalusele, et siinse pangasektori kulude ja varade suhe (1,5%) ei pruugi veel olla saavutanud võimalikku miinimumtasemet (nt Rootsis ja Taanis 2005. aastal 1%)¹¹.

Pankade tulevase kasumlikkuse osas võib eeldada, et baasintressimäärade edasine võimalik tõus leiab jätkuvat kajastust ka puhta intressimarginaali kasvuna. Eriti silmas pidades, et hoolimata konkurentsist on pangad jõudnud laenuintressimarginaalide osas taluvuse alampiirile küllaltki lähedale. Intressikulude areng sõltub suuresti emapankade küsitavast ressurtsihinnast. Kuigi intressimäärade tõusu jätkudes võib klientide laenuõudlus väheneda (see võib kajastuda laenude väljastamiselt teenitavates tuludes), võib baasintressimäärade tõus samas suurendada klientide huvi laenutingimuste muutmise vastu. Teenustasutulude osas ei pruugi veel ammendunud olla ka võimalused suurendada tulusid maksevahendus- ning investeerimisteenustelt. Tulevane dividenditulu tütarettevõtete tegevusest sõltub aga suuresti nende turgude arengust, kus tütarettevõtted tegutsesid, ning tütarettevõtjate võimalikust täiendavast kapitalivajadusest. Rahvusvaheline võrdlus näitab, et samuti ei pruugi olla ammendunud võimalused kulude ja varade suhte jätkuvaks vähendamiseks.

¹¹ Allikas: "EU banking sector stability" (2006).